

ΣΑΜΟΥΗΛ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ*

Πρίν ἡ ἀναχωρήσῃ ἐκ Σερβῶν καὶ ἐκδοθῇ τὸ θεράπιον τῆς ἀπαλλαγῆς του διεπραγματεύετο τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς μητροπολίτου Ἀρτης καὶ τούτου ἔγεκεν ἡγαγκασθη ὑα χρεωθῇ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς νέας του ἐκλογῆς, ὡς ἐκ χρεωστικοῦ γράμματος ἔξαγεται¹.

Δυστυχῶς ὅμως παρ' ὅλας τὰς ἐλπίδας του δὲν κατώρθωσε 'γα ἐκλεγῆ μητροπολίτης Ἀρτης καὶ δι' αὐτὸ προύτιμησεν ἀντὶ τῆς πλουσίας Ἀρτης, 'να μεταβῇ, τις οἶδεν διὰ ποτὸν σκοπόν, εἰς τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Ὁρεὶ Ἀθω, μονὴν τῶν Ἰεράρων, ἐξ ἡς ἀναχωρήσας τὴν Σαν Ιουνίου 1830 καὶ ἐφοδιασθεῖς διὰ καταλλήλων συστατικῶν γράμματων, κατηυθύνθη πρὸς τὰ μέρη τῆς Ἐλλάδος². Ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐγένετο καὶ αὖθις δεκτὸς παρὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ Κιουταχῆ πασᾶ, ὅστις ἐλέψαυτοῦ, διώρισεν τὸν Σαμουήλ μητροπολίτην Ἀθηνῶν πρὸς πγευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ φροντίδα τῶν χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης³.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου σ. 352.

1. Ίδού τὸ κείμενον τοῦ χρεωστικοῦ γράμματος. «Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιοῦ ἐπειδὴ ἐπαρακαλέσθων παρὰ πολὺ, παρὰ τοῦ δυετυχοῦ πρῷην Ἐλασσῶνος κυρίου Σαμουήλ, διὰ νὰ καταμετρήσω τὰ ἔξοδα διὰ τὴν περιλαβὴν τῆς Ἀρτης, νὰ γίνῃ Ἀρτης δηλα δή: συγκατένευσα καὶ θέλω τὸ μετρήσει πρὸς ἀσφαλείαν δὲ καὶ συγουρίαν μου ἔλασθον, παρὰ τῆς πανιερότητός του, μίαν διμολογίαν ἀπὸ γρος. 12: χει. καὶ εὐθὺς δταν σὺν θεῷ τοῦ ἔγχειριστα πατριαρχικὰ γράμματα καὶ τὸ ὑφῆδον Βασιλικὸν μπεράτι, εἰναὶ ὑπόχρεως νὰ ἐξοφλίσῃ τὴν διμολογίαν του ἀπροφασίστως. διὸ καὶ ἔγινε τὸ παρόν εἰς ἔγδειξιν: 1830: Μαρτίου 10: Σέρρα, Γεωργίος Δ. Διανᾶς: Βεβαίω. Κατὰ τὸ μῆνα μάρτιου τοῦ 1830 ἐν Ἀρτῃ λεπάτευε δηλοποιοῦ Κύριλλος δηλοποιοῦ, δετις παρατηθεὶς ἀπὸ ταύτην κατὰ νοέμβριον τοῦ 1830 ἔμενε σχολάζων μέχρι τοῦ σεπτεμβρίου τοῦ 1836, ὅτε ἐξελέγη Ἀγκύρας μητροπολίτης, ἐξ ἡς παρητήθη τὸν αὔγουστον τοῦ ἔτους 1838. Μηνᾶ Χαμονδοπολίου, ἔνθ' ἀνωτ. σελ. 329, 331, 332. Φαίνεται δτι ἡ παρατηθησαν τοῦ Κυριλλοῦ ἀπὸ τῆς Ἀρτης ἐθυμείστο ἀπὸ τοῦ μαρτίου τοῦ 1830, δηπερ ἔκαμε τὸν πρῷην Ἐλασσῶνος 'να φροντίζῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως του εἰς τὴν Ἀρταν.

T. Σ.

2. «Ο παρὸν πανιερώτατος ἀγιος πρῷην Ἐλασσῶνος κύριος Σαμουήλ, ἀναχωρεῖ ἡδη μετὰ τοῦ δούλου του, ἀπὸ τοῦ λεπροῦ ἡμῶν μοναστηρίου Ἰεράρων, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἐλλάδος δι' Ιελαν του ὑπόθεσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα κατ' ἀδειαν ἐκκλησιαστικήν. ἀξιούμενος οὖν ἡ πανιερότητος του τῆς παρὰ πάντων ἀπαιτουμένης αὐτῷ ἐντίμου διποδοχῆς τε καὶ δεξιώσεως, πιστοποιεῖται καὶ διὰ τοῦ παρόντος δτι δ τόπος μας χαίρει σὺν θεῷ ὑγιειναν ἀγαθήν.

καὶ. δ. Ιουνίου: δ. ἀπὸ ἀγίου Όρους.

Οἱ περοϊστάμενοι τῆς λερᾶς τε βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν Ἰεράρων καὶ ἀπαντες οἱ οὖν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί:».

3. Εἰς διαδοχὴν τοῦ μητροπολίτου Ἀνθίμου θεσσαλονικέως τοῦ ἀπὸ Ἀρτης εἰς δτι διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος εἰχει ἀνατεθῇ ἡ ἐπιστασία τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1828. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους τοῦ 1830 δ Ἀνθίμος ἀνεγέρθησεν ἐξ Ἀθηνῶν κατευθυνόμενος εἰς Ναύπλιον, δπου διαμείνας ἐπ' δλίγον

Κατ' Ιούλιον τοῦ 1830 λαθῶν ἀδειαν παρὰ τοῦ κυριάρχου 'Αθηγῶν Κιουταχῆ μετέβη εἰς Ἐλασσῶνα ἵνα φέρῃ εἰς Ἀθήνας τὰ πράγματά του· μάλιστα δὲ ὁ εὐνοῶν αὐτὸν τοῦρκος πατᾶς ἐφωδίασε καὶ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ὅπως οἱ κατὰ τόπου εἰςπράκτορες τῶν φόρων καὶ τελῶναι ἀφήσουν 'να κομίσῃ ἐλευθέρως τὰ ὑπάρχοντά του, ἀνεύ οίσανδήποτε ὄχλησεως¹.

'Αναχωρήσαντος ἐξ Ἀθηγῶν τοῦ Κιουταχῆ ὁ Σαμιουὴλ ἐξηκολούθει διαμένων εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ πάντα τὰ διοικητικὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἐξασκῶν ὡς ἔξαγεται, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ διτὸς ἡ κατὰ τὴν Εὔβοιαν καὶ Ἀττικὴν ἐλληνικὴ ἐπιτροπὴ ἀρχομένου τοῦ 1831 δι' ἐγγράφου αὐτῆς ἐπεφόρτισεν αὐτὸν δπως καταγράψῃ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς τουρκικὰ κτήματα, δεύτερον, δέ, ἐξ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Μενιδίου ὅπως χειροτονήσῃ διὰ τὸ χωρίον των Ιερέων, ἐν ᾧ καὶ ἀρχιερέως Ἀττικῆς δονομάζουσι. Τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Μενιδίου δημοσιεύω ὅχι τόσον διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, δσσον διὰ τὰς ὑπογραφὰς τῶν κατοίκων περιλαμβανούσας δύομάτα οἰκογενειῶν ἀπαντωμένων μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῇ κωμοπόλει. Ιδού τὰ ἐν τῇ λόγῳ δύο ἐγγράφα:

· Η κατὰ τὴν Εὔβοιαν καὶ Ἀττικὴν
· Ἐλληνικὴ ἐπιτροπὴ ·

πρός ἀπαρτία τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Ἀθηγῶν.

Ο πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος (γρ. πρόην) Ἐλασσῶ-

μετέβη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Μ. Σπηλαίου, ἐξ ἡς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυνηγήτου ἐλθὼν εἰς Ναύπλιον διωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 νοεμβρίου 1833 θαυματικοῦ διατάγματος μητροπολίτης Εύβοιας, ἵνα ἐπισκόπευσε μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ (2 ἀγούστου 1836). Κ. Οἰκονόμου, τὰ σιφζόμενα ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα· τομ. Β'. ἐν Ἀθήναις 1864. σελ. 19-219. 347. Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, ἔθι ἀνωτ. σελ. 77. Χρυσοστόμου Σ. Μπούα, Ἐπισκοπικὴ γεωγραφία. Ἐν Ἀθήναις 1933 σελ. 27.

1. «Βεζίε μεχμέτ φασίτ πασιά

· Απὸ τὸν ρόνυμελ Βαλεσσῆ

Πρὸς τοὺς ἐπιποθήτους μοι Γειουμπρουκηῆδες καὶ δερβηνηῆδες τῆς ἀπὸ ἑδῶ ἔως Ἐλασσῶνα, καὶ ἀπὸ Ἐλασσῶνα ἔως ἑδῶ εἰς Ἀθήνας! μετὰ τὸν χαιρετισμὸν μοι σᾶς φανερώνω, δτι ἐπειδὴ δ Δεσπότης Ἐλασσῶνος, γῦν δὲ Ἀθηγῶν, ἔρχεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους του εἰς Ἐλασσῶνα διὰ νὰ συκώσῃ τὰ εἰδήματα (sic) του νὰ τὰ φέρνει ἑδῶ, διὰ τοῦτο προστάξω ὅπου Γειουμπροῦκι καὶ δερβενιάτικον ἀπ' αὐτοὺς νὰ μὴν ζητήσετε, δησπο τώρα εἰς τὸ πάγιμα τους, καθὼς καὶ εἰς τὸ γύρωισμά τους ἔπειτα μὲ τὰ εἰδήματα τοῦ μητροπολίτου Ἀθηγῶν ὡς προειπον, δὲ ἐλ Χασῆλ καὶ (=ἐν γένει) δὲν ἔχετε νὰ τοὺς ζητήσετε (δησανάγνωστον) παρὰ διὰ κομέρκι καὶ Γειουμπροῦκι δτι ῥιζῶν δὲν ἔχω αὐτῆς (;) ἐξ ἀποφάσεως καὶ ὑγιαλνοῖτε. 1830 8: 'Ιουλίου ἦ Ιουνίου (;) δησογραφή».

νος) Κύριος Σαμουὴλ στέλληται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ περιέλθῃ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίου τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ νὰ λάβῃ καταγραφὴν διαφόρων τουρκικῶν αιτημάτων, οἶον τσιγαρῶν τσιφλικιῶν κ.τ.λ. κατὰ τὰς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς δόηγίας του, ή ὅποια καταγραφὴ αὐτὴ ἔναι αἱναγκαῖα εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Διὰ τοῦτο συνιστᾶται εἰς ἐσᾶς ὡς τοιοῦτος ἀπεσταλμένος διὰ νὰ τὸν συνδράμετε καὶ βοηθήσετε καὶ ὅτι σᾶς ζητήσῃ, δίδοντές του τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας αἵ ὅποιαι ἥθελον ἀναγκαῖοι εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποθέσεως διὰ τὴν ὅποιαν ἀποστέλλεται.

Θέλετε προθυμοποιηθῆ νὰ τῷ χορηγῆτε ζῶα δύω καὶ κάθε ἀλλην ἐνοκοίλαν εἰς τὴν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίου μετάβασίν του.

Εἴμεθα βέβαιοι τοῦ καλοῦ ζῆλου σας καὶ τῆς προθυμίας σας καὶ διὰ τοῦτο ἔλπιζομεν ὅτι διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνδρομῆς σας ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύριος Σαμουὴλ θέλει ἐπιτύχει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κοινοφελῆ ταύτην παραγγελίαν τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της.

Αθῆναι τὴν 27 Φεβρουαρίου 1831.

Τ. Σ.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος

Ἐπονται δύο ὑπογραφαὶ δυσανάγνωστοι.

«Πανιερώτατε!

Ἐπειδὴ καὶ τὸ χωρίου μας ἔχει κατεπηγοῦσαν ἀνάγκην διὰ ἓνα ιερέα, καὶ ἔχων σκοπὸν νὰ κάνομεν τὸν Ἀναγνώστην παπτᾶ Δημητρίου.

Πιστοποιοῦμεν οἵ ὑποφινόμενοι, ὅτι δὲ Ἀναγνώστης εἶναι ἵκανὸς καὶ ἐνάρετος εἴνη ἡ διαγωγή του — ἡμεῖς τὸν γνωρίζομεν—διὰ τῆμιον καὶ ἄξιον—

Παρακαλοῦμεν πανιερώτατε! διὰ νὰ χειροτονήσης τὸν Ἀναγνώστην παπτᾶ Δημητρίου, ἡ Δημογεροντία ἀνάφερε τοῦτο εἰς τὴν Διοίκησιν Μεγαρίδος καὶ Θηβῶν ὃς τις μᾶς ἐδιέταξε νὰ πράξομαι τοιοῦτο τρώπος—καὶ διαταξέ μας ἀν κατ’ ἀλλον χριαστεῖ νὰ πράξομεν εἰς αὐτόν.

Εὔελπις δὲ ὅντως ὅτι ἡ παρακλησίς μας αὐτῇ θέλει λάβει τὴν ἐκπληρωσίν της—καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τὴν 9ην Μαΐου 1831 Μενίδι—

οἱ ταπεινοὶ Δοῦλοι Σας—
πρόχριτοι Δημογέροντες
Κάτοικοι Μενιδίου

μῆτρος Χρησοχόδης	—	Σήδερη Γκῆκας
ἀναγνώστης μαρίνη	—	Γιαννάκη Νηκας

Γεώργιος: Νήκας	—	Μιχάλη λάμπρος
“Αγγελος Τριβόλος	—	Αναγνώστης Τριβόλος
Γεωργάκης βρετάως	—	γιοργάκης άναγνώστης
μήτρος παπᾶς	—	κυργάκος διμάσκος
Γιάννη Σωτήρη Δημάσηος	—	Γιάννης Πανωριανός (;
Γεωργίος: Βλάχος	—	Έλλη. Πολιτ:
Χαντζή Κώλιας	—	Αναγνώστης Χα Δίρος
στάμος Χα” Δίρος	—	Νικολδες Νίκας
Γιάνης διμάσκως	—	Αναγνωστης κρίτης
Παναγ: Βλάχος.	—	

ή Δημογ'. Κώμης Μενιδίου

‘Επικυροὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν
τῇ αὐτῇ ήμερομηνίᾳ

Τ. Σ. οἱ Δημογέροντες

*N'. Κιληπῆς
Κωνσταντῆς καλογρηάνης
Γεωργ'. δημάσκος*

‘Αριθ. ‘Εξερχ. 40.

Πρὸς τὸν πανιερώτατον Ἀρχηγέα
τῆς Ἀττικῆς—Κον: Ἐλάσων. ἡς Ἀθήνας.

‘Αναφέρεται ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ χειρογράφου περὶ ἡς ἐν ἀρχῇ ἐλέχῃ, ὅτι δραπετεύσας ἐκ τῆς ἐν Πατησίαις, ῥήθεισης ὡς ἀνω, φυλακῆς μετέβη εἰς Ναύπλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ ἔξαμηνον εἰς “Αγιον” Όρος, διότι θεοὶ κατὰ τῷ 1833 ἐπανῆλθεν εἰς Ναύπλιον¹. Ἀλλ’ ἐκ τῶν παρατεθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθη πλέον ὅτι ἄλλως ἔχουσι τὰ κατ’ αὐτὸν μετὰ τὴν ἐν Πατησίαις τυλάκισί του.

‘Αναχωρήσας μετὰ ταῦτα ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὸν μάρτιον τοῦ 1832², πάντως, ἵσως τῇ διαταγῇ τοῦ πατριαρχείου ὡς ἀντικανονικῶς ποιητὴν τῶν Ἀθηνῶν γενόμενος, ἦλθεν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Τρίκκερι τοῦ Ηλαγασητικοῦ νοδοῦ. Διατρίψας ἐκεῖ ἐπ’ ὀλίγον καὶ λαβὼν συστατικὰ γράμματα παρὰ τῆς δημογεροντίας τῆς πολίχνης, τὴν 20ην δικτωθρίου 1832, ἀνεχώρησεν ἐκ ταύτης κατευθυνόμενος εἰς Τύρναβον³ καὶ Δάρι-

1. *Αντωνίου Βίγκουν*, ξνθ’ ἀνωτ. σελ. 126.

2. Πρβ. σημείωμα «εἰς χειρας τοῦ ἐπιτρόπου μου: 1832 τῇ 24 Φεβρουαρίου Ἀθηναι. τὸ δὲ Ελασσονός Σαμουήλ θεοῖσι».

3. «‘Αναχορεῖ ἐντεύθεν μὲν ἐλευθέραν κηνονίαν ἀπὸ τὴν χόραν μαζ. δ. πρὸτιν ἀλασώνος. δ. πανιερώτατος καὶ ὑπὸ σαμουήλ. διὰ μέγατον τύρναβον, καὶ εἰς πηστοπήλιον διεδόκαμεν τὸ παρόν ἐσφράγιστον. εἰς ἔνθετον:

1832: τὴν 20: δικτομόβιω
ἡ διμογεροντία τρικέρων: Τ. Σ.».

σαγ¹. Ἐπιστρέψας δὲ πάλιν εἰς Τρίκκερι μετὰ λύπης ἐπληρώφερήθη τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν του λησταὶ ἐπιδραμόντες εἰς τὴν πολί- χνην, διήρπασαν, μεταξὺ ἀλλων, καὶ τὸ κατάλυμα αὐτοῦ, ἥν ζημίαν καὶ δι' ἐγγράφου τῆς ἡ δημογεροντία Τρικέρων ἔβεβαίωσεν².

Καταλιπών καὶ αὐθίς τὸ Τρίκκερι κατηγυθύνθη εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως τὸ Ναύπλιον, ὅπου δὲ πρῶτος κατασταθεὶς πρό- εδρος τῆς τότε ἰδρυθείσης ἱερᾶς συνόδου τοῦ διασιλείου τῆς Ἑλλάδος (20 Ιουλίου 1833) μητροπολίτης Καρίνθου Κύριλλος Ῥοδόπουλος³ κατέ- στησε γενικὸν ἐπίτροπον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ Κορινθίᾳ, γνωστοποιή- σας τὸν διορισμὸν τοῦτον καὶ δι' ἴδιωχείρου γράμματος του τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς ἐπαρχίας του δι' ἑτέρου δὲ γράμματος ἀπὸ 22 αὐγού- στου τοῦ κατοῦ ἔτους (1833) ἐπεφόρτισε τὸν νεοδιορισθέντα δπας χει- ροτονήσῃ μυστικῷ τῷ τρόπῳ, λόγῳ, τῆς τότε ἐκδεδομένης γενικῆς ἀπα- γορευτικῆς τῶν χειροτονιῶν, ἵνει ἀδείας τῆς κυβερνήσεως, διαταγῆς, ἵερά τινά! Παραθέτομεν φθε τὰ κείμενα τῶν ἰδιογράφων τοῦ Καρίνθου γραμμάτων.

«Πρὸς ἀπαντας τοὺς ἡμετέρους ἐπιτρόπους, τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς, καὶ καθηγουμένους τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Καὶ τοὺς τιμίους προ- κοπίους δημογέροντας, καὶ λοιποὺς ἀπαξάπαντας εὐλογημένους χριστια- νοὺς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας.

1. «Ἀναγκορεῖ ἐντεῦθεν μὲν ἐλευθέρων κινογίκν' ἀπὸ τὴν χόραν μαζ. δὲ πρὸιν ἀλασσόνως. δὲ πανιερότατος, κύρ. σαμουήλ. διὰ λάρισα διὰ ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ ἐπηγειρέψῃ. ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πηστοπηγίτιν δεῖσθακανεν τὸ παρόν ἐσφράγιστον εἰς ἔνδειξιν.

1832: τι 20 ὁκτωμέριο:

ἡ δημογεροντία τρικέρων: Τ. Σ.»

2. *Ἀντωνίου Βίγκου*, ἔγθ' ἀνωτ. σελ. 130.

3. Ο Καρίνθου Κύριλλος Ῥοδόπουλος κατήγετο ἐκ Τριπόλεως, χειροτονηθεὶς μητροπολίτης Καρίνθου κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστασίας τοῦ 1821: συνελήφθη μετά ἐπτὰ ἀλλων ἀρχιερέων καὶ προϊόντων τῆς Πελοποννήσου καὶ μετεφέρθη εἰς Τρίπολιν, (Τισήφ Ζαφειροπούλου, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ προσχοντες ἐντὸς τῆς ἐν Τριπόλει φυλακῆς ἐν τεις 1821. ἐν Ἀθηναῖς 1851), διοικήθη τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἐν Τριπόλει σκληροῦ περιορισμοῦ ἀνετώτερόν πως τῶν ἀλλων, διότι ἐτηρεῖτο ἐν τῇ οἰκλῃ τούρκων τινὸς ἀρχοντος Καμήλη καλουμένου. Κατὰ τὴν α' καὶ δ' περιοδον τῆς Ἱερᾶς συνόδου ἐχεημάτισε πρόεδρος αὐτῆς (25 Ιουλίου 1833 – 20 ὁκτωβρίου 1835). Τῇ 22ῃ φεβρουαρίου 1836 ἀπεβίωσεν ἐξ ἀποπληγῆς. Κ. Οἰκονόμου, ἔγθ' ἀνωτ. σελ. 8. 193. 293. 321. 344. Ἐγγονος τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ζαχάρως Σταμέλου ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Σοφίας ἦτο δ ἀοιδημός μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος Μηνόπουλος († 1931) Χρήστου Παπαοικονόμου, δ πολιοῦ- χος τοῦ Ἀργους ἀγιος Πέτρος ἐπίσκοπος Ἀργους δ θαυματουργός. Ἐν Ἀθηναις 1908 σ. 28.

Ἐπειδὴ κατὰ ὑψηλὸν Βασιλικὸν δρισμόν, ἀπεκατεστάθημεν πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τούτου ἔνεκεν ἀξιούμεθα Βασιλικῶς, νὰ παραμένωμεν πλησίον τοῦ Βασιλικοῦ θρόνου, ἀλλὰ κηδόμενοι τοῦ λογικοῦ ἡμῶν ποιμνίου, τὸ δποῖον, παρὰ Θεοῦ ἐνεπιστεύθημεν, διὰ τοῦτο ἔξαποστέλλομεν πρὸς τὴν Ἡ. ἐπαρχίαν, τὸν θεοφιλέστατον ἄγιον πρῷην Ἐλισσῶνος Κ'. Σαμουήλ, διὰ νὰ ἔκπλησσοὶ δλα τὰ ἀρχιερατικὰ καὶ ἔκκλησιαστικὰ χρέη, ἔχων μεθ' ἕαυτοῦ καὶ τὸν Ἱεροδιάκονόν μας. Καὶ νὰ συνάγῃ δλα τὰ εἰσκομηστέα, κανονικά, καὶ ἀρχιερατικά μας δικαιώματα. Οὗτο (;) γράφοντες Κυριαρχικῶς προτέρευμεν ἀπαντας Ἱερωμένους τε, καὶ λαϊκούς, ἵνα προσφέρητε τὸ ἀνήκον σέβας πρὸς τὴν πανιερότητά του, καθὼς καὶ πᾶσαν εὐλάβειαν ἀποδίδοντες, ὡς ἥρηται, καὶ τὰ κανονικά μας δικαιώματα ἀναντιδρήτως. Ὅπως ή τοῦ Θεοῦ χάρις, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ, καὶ εὐλογίᾳ ἦ (γρ'. εἴη) μεθ' ὑμῶν ἀπάντων.

Τὴν 4 : Αὐγούστου.

1833

Ἐν Ναυπλίᾳ

«Πανιερώτατε !

λάβε τὴν ἔσωκλειστον διαταγὴν δι' ἃς θέλεις χειροτονήσει Ἱερέα, τὸν ἀναγνώστην (τὸ δνομα δυσανάγνωστον,) ὑποδιάκονον, Ἱεροδιάκονον, καὶ Πρεσβύτερον. Πολλῷ μυστικῷ δμως. Καὶ φυλάξεις τὴν διαταγὴν αὐτὴν ἀφ' οὗ ἀναχωρήσῃς ἀπὸ τὸν Κάτω Ναχαμτὲ καὶ ὑπάγης εἰς ἔξαμέλλα (==Ισθμὸς τῆς Κορίνθου) τότε αὐτὸν χειροτονήσῃς, ὥστε νὰ μὴ τὸ μάθουν, καὶ ἔλθουν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ χειροτονηθῶσι, καθ' ὅ,τι δὲν χειροτονεῖται πλέον κανένας. Τοῦτο σᾶς λέγομεν μυστικῷ τῷ τρόπῳ, τὸ δποῖον νὰ τὸ ἔκτελέσῃς οὕτως, λαμβάνων δὲ καὶ τὰ εἰσκομηστέα διακαιώματά σου πιρ' αὐτοῦ. Ἐλαβα δὲ καὶ τὰ φαμελλιάτικα. Ἐν βίᾳ σοὶ γράφομεν ταῦτα, καὶ ὑγιαίνοιτε.

τῇ 22 : Αὐγούστου :

1833.

Ἐν Ναυπλίᾳ.

(Συνεχίζεται)

Ο πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† δ Κορίνθου Κύριλλος».

† δ Κορίνθου Κύριλλος

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Σ. ΜΠΟΥΑΣ,
ΔΙΑΚΟΝΟΣ